

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 502.—10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ—1886. Δεκτά 10

ΤΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΕΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς δόσου Σταδίου, ἀριθ. 32.

ЕЗТИ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΕΚΔΙΑΛΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΑΡΙΘ. 554

THE EXOMENA

**ΝΗΣΟΙ ΤΩΝ ΙΠΡΙΚΗΝΩΝ.—ΧΑΔΚΗ,
ΔΟΥΤΖΡΟΦΣΚΗΣ Διηγήματα λ. Πούσκιν.—Μετάφρ. ἐκ
οὗ βιωσαντοῦ.**
ΟΙ ΗΡΕΤΑΙ. ('Ἐκ τοῦ συγγράμματος ὡς Ἡ κοινωνία
οὐ λαοθίνοντο).
ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΕΥΡΥΧΙΑ;
ΤΕΦΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ,
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ФІЛОЛОГІЯ
ЕПІСТЕМН, КАЛДІТЕХНІА

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἀπεβίωσεν δὲ ἐκ τῶν ἑπιφανεστέ-
ων ποιητῶν τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος καὶ μεταπρῆγμα βοτανι-
κῆς καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεοφάνερος Ὁρρα-
νίδην.¹ Εἰν Σύμρην γεννήθεις περὶ τὸ 1817 ἤκουε τὰ
τακτικά λαοῦ παθήσατο ἐν τῇ γενετέρᾳ κύντο πόλει, εἰτα δὲ
τηλοπούθησε τὰς σπουδὰς του ἐν Ναυπάκῳ καὶ Ἀθήναις,
απὸ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἔξειδεν ἐνταῦθα τὸν
Τοσθηνὸν ἔμμετρον σατυρικὴν ἐφημερίδα, ἢ τότε δὲ πρωθυ-
ρύρης Ιωάννετος ἀκτιμήσας τὰ ἔργα τοῦ Ὁρρανίδην
προσόντα ἐπεφασ αὐτὸν ὑπέρθρων πρὸς τελεοποίησην τῶν
ποιῶν του εἰς Ἔπειρον. Οὐ δέ 'Ορρανίδης σπου-
δαῖς βοτανικῆς διαπέσθη τῷ 1850 καθηγητῆς ἐν τῷ ἔνθικῷ
ανεπιστημόι, μετὰ τῆς δι' ἥχοντος εἰς τὴν βοτανικὴν
ερευνήσιν τῆς 'Ελλάδος καὶ τὴν αιγαλάυφιν πλειστον ἀ-
ποστολαν ψυῶν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔδαφουν. 'Βέτειμέτο δὲ με-
τὰς ὑπὸ τῶν εὐρωπαίων ἐπιστημόνων, καὶ δέ μέγας βοτα-
νικὸς Ἐλληνὸς Βοσπός θεραπεὺς ἐψήνετο αὐτὸν ἐν τῷ πρώ-
τῳ γε τῆς 'Ελληνικῆς λιλωρίδος. Ως ποιητὴ διέτρεψεν δέ
Ὀρρανίδης ποιήσας τὸν Πόρρον τῆς Πέτρας, τὴν Χεο-
νίην, τὸν 'Αγιον Μητράν καὶ τὸ Τύρι-Λίρι, λυρικε-
καὶ ποιήματα, τὰ μὲν πράτα δραματικὰ τὰ δὲ τελευταῖον
συντοιχόν, δις θραύσεις ἐν τῷ ποιητικῷ διαγωνισμῷ τοῦ
1855 καὶ τοῦ 1858. Πλὴν τῶν ἐπικῶν τούτων ποιημάτων
Ὀρρανίδης ἐποίησε καὶ λυρικὴ διαχρινίδεντα ἐπὶ περιπα-
τεῖσ καὶ χάριτι, ἀφήκε δὲ ἀνέλθοσαν καὶ σατυρικὸν ἵνος τῶν
στίχων θεωρούμενον ὥστε εὑρεστατον ἔργον. Οὐ 'Ορρανίδης
σύντα τερψίς τὸν βοτανικὸν καὶ τὴν ποιητὸν, ἰτερώς δέ
δρακτηρίει τὸν διηδρά τὸν ἐπομένην δραοδογία του: «Δύνα-
στητας λατρεύω μόνον, εἴτε ὡς ἐρημῆτης ἔγκλειστος ἐν τῇ
μοι μεναχνή εἴτα τὰ ψύχλα τῆς πατρίδος μας καὶ ἐν-
τελεῖ δοτητούμενος» τῷν «Βοτανικὴν ἐπιστήμην» καὶ
τὸν πολιτικὸν.

— Προσεχώς ἀναχωρεῖ ὁ π. Ἀντ. Μηλιαράκης εἰς περιελαν ἄντα τοὺς νομοὺς Κεραλλήνιας καὶ Ζαχύνθου, οὓς προβεπτεῖ υἱὸς τεκνίου τοῦ αὐτού τοῦ εἰς γεννητοτεκόνδην δέοντος τοῦ

— Κατά τὰ τέλη τοῦ περιθύννος μηνὸς Ἐωράσθω μεγα-
πρεπέστατο Ἰητόντες τὴν Ἀιδελέργην, η̄ πανευκοιστοῦ ἐπέτεος
ἢ θρύπους τοῦ ἐπὶ πόλει ἐκελνόντανεπιστημονίου. Πάντα
εδῶν τὰ εὐρωπατικά πανεπιστήματα καὶ αἱ ἀκαδημίαι ἔπει-
ρον ἀντιπροσώπους, ἀπανταχθέν δὲ πέμπονται ὑπὸ πλειστῶν
εἰσηγητῶν τὴν Ἀιδελέργην εἰςφοράν, πιὼν δὲ αὐτῷ προ-
νευχῆ ἡ μητρόπολις δῶρον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ὁ Πά-
τρας ἐπερψεν ἀντιρρεστό· του εἰς τὴν ἕρετην τὸν υἱὸν τοῦ
βιοτοφύλακος τοῦ ἐλληνικοῦ τρικτατος τῆς Βατικανῆς βι-
οθήκης, Ἐρρίκου Στέβενσων, κομίζοντα εἰς τὸ Πανεπι-
στήμιον δώρον ἀξιολόγωντα, ποιεῖται καὶ καλλεστεχο-
καὶ λευκόν τον μήτε τοῦ πάτερος τον εἰδοπονθέντος κα-

ταλήγου τῶν χειρογράφων καὶ βιβλίων, δική πρὸ δύο καὶ
ἡμίσεος εἰώνος διδύλησεν ἐν Ἀττικῇ δέ Τίλλυ, διπερ
ἴωντας τῷ Πλάτωνι Γρηγορίῳ τῷ ΙΙ^ο δὲ δοῦλο Μαζή της
Βαναράς. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα καὶ βιβλία, δικαιοσύνια
πεπλουτοῦν τὴν ἀριθμὸν, εἶναι ἐλληνικά καὶ λατινικά, ἀπότε-
λευτοῦ δὲ έθισον τρίτην τῆς Βατικανῆς βιβλιοθήκην, τὴν Πλα-
τανικὴν βιβλιοθήκην.

— Κατά τὸ βόρειον τείχος τῆς Ἀκροπόλεως, οὐδὲ μακρὰν τῶν Πτολεμαίων, ἀνεκτίνηθή ἄρχαια καλύματα, ἀποτελουμένη ἔξι 23 βαθμίσιων, ἐν τῷ βράχῳ λειτουργέων, καὶ ἁγνού σεις θύματα κειμένων ἀπριθίστων ἀπένεαν: τοῦ βράχου τοῦ Ἀρετοῦ Πίστογου. Οἱ τοῖχοι οἱ ἑκατέρωθεν τῆς καλύματος, εἶναι ἀνοδοβορυημένοι: κατὰ τὸ ισαδομηνὸν σύστημα, ἡ θύρα οὖτις εἰς τὰ ἄνω ὅπερ τοικεῖσθε σχῆμα, εἰχει διλαβὴ το ἐχῆμα ἀκείνο το πάνταν συνήθως ἐν τοῖς οἰκοδομημάσι τῆς προστατητῆς ἐποχῆς: κατὰ τὸν μεσαίωνα δὲ, ἀρχήστος τέλου οὐσα, ἀκλισθή διὰ καινῶν λίθων κατὰ διόπτετον. Διὰ τῆς ἀνακαλυφθείσης καλύματος κατήρχαντο, ὡς φύνεται, αἱ Ἀρρηφόρες εἰς τὴν πόλειν καὶ δι' αὐτήν ἀγήθαιον λοιπαὶ οἱ Πέρσαι εἰς τὴν Ἀρρηφόραν. «Ἡτο δὲ αὐτὴ εἰς τὸ Ἱερόν τῆς Ἀρρηφόρων, ὀντίσιον ἡ ἀνακάλυψις νῦν είναι εὔκολος, ὡφ' οὐ μετακομισθεῖσι τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαρφῶν ῥιψθέντα ἕκτος τῆς Ακροπόλεως χώματα, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀράκειον. Η ἀνακάλυψις αὐτὴ παρέχει ἀφορμήν πρέδη σπουδαίας ταπογράφησις αὐτέστας.

— "Η τοιρκική Κυβέρνησις ἀπογήρυνσεν δριτεῖκος δι' ὑπουργικού τοσοχεί τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ συνεργείου, ἵππε εἰχε συγκαλέσει ἐν Κωνσταντινούπολει ὁ αὐτὸς Ἑλληνικὸν υἱολόγονός τοῦ Σύλλογος.

— "Υπό τῶν καὶ Νικολ. Ι. Μαγάχη καὶ Ιω. Ε. Ράση, δικηγόρων παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαιοτηρίοις, ἀγύελλεσαι ἢ ἔδοσις μεταφράσεως τῆς ἑρμηνείας τοῦ «Περὶ τεκμονίων νόμου» ἐκ τοῦ ἀριστούντος συγγράμματος τῶν Γάλλων συγγραφέων Lyon-Caen et Reims καὶ πολλῶν σημαίων τῆς σχετικῆς ἐλληνικῆς νομοδοτίας καὶ διεφθάρων ὑποδειγμάτων. Η ἔκδοσις γεννήσεται κατὰ τεύχη τὸ δόλον ἀπαρτισθήσεται. Η ὄκτω τευχῶν ἐκ πέντε τυπογραφικών φύλλων ἔκαστον, οὐ δὲ τυριὴ ἔκαστον τεύχον ὀφέλη δραχμαῖς μίλιν καὶ ἡμίσειν. Τὸ Α' τεύχος ἔκδοθήσεται

— «Η Ασθενεία του Δωδεκάνου δημοσιεύει τα πρωτόκολλα της έντη Καζάρη εν τῷ μουσείῳ Βουλγάρων αποκαλύψεων μουσικών δύο έτερων Φαραώ, πρὸς τὰς προηγουμένων ἀποκαλυψεσσας 'Ραμσῆ τοῦ Β' καὶ 'Σελάστριος καὶ 'Ραμσῆ τοῦ Γ'. Η πρότερη τῶν μουσικῶν ἦν ἡ τοῦ Σοκνονοῦ Τίτου, οὐκέτι, βασιλέως τῆς 12^{ης} θυρατικῆς δυναστείας. 'Αμα ἀφηρήσοντα πρὸς τὰ πρώτα περιβαλλομένα τῆς μουσικῆς ταύτης, ήτις ηρωικός ρυταρός καὶ βρωμέρα, θεατεῖς λεπτότατος ὄγκος, περιτελευτικούμενος δι' ὑφέσματος, ισταντος δὲ ἀδύνατον νὰ περιέχηται ἀνθρώπινον σῶμα ἐν τούτῳ μικρῷ ὕψῳ. 'Αποστασιούσος δὲ καὶ τοῦ ἔργου περιβαλλομένου, ἀποκαλύψθησεν καὶ φρικαλόντων τὴν θύμην τὸ σῶμα τοῦ πρὸς τριάκισιν πεντακοσίους περίον διῶν θανόντος βασιλίου. Ο Φαραὼ δύος ἔπεισε πιθανῶς μαχθεμένος πρὸς τὰ ποιμενικὰ φύλα τῶν 'Τσοως, διατηρητοῦ Β' διεκρίθησεν εἰς τὸν κροτάφου ἀρχῆ της ὅρφους, οἱ ὄφεις μαρτύροι, βάλκεις δι' ἔργους την γλώσσαν, ἃς τὸ ἄκρον ἐξέργεσε τοῦ στόματος. Επεισοδεύεται τοῦ ἔπιμον τοῦ σώματος περιτηρήθησαν καὶ σολλατὶ ἀλλα, πληγαί. Ήτο γνωστὸν δι: ἐν τῇ κρισιμῷ ἀλήγῳ τοῦ Ιενάκεω κατερρόπισε τοὺς 'Τσοως, ἀλλὰ νῦν τὸ πρώτον μανδύνομον διτὶ ἀπέστιος δι' ὑδανοροῦ θανάτου τὴν ζεύκην. Πιθανός δὲ ἐβασιλώθη τὸ σῶμα ἐν σούνδη καὶ διατέστατο ἐπὶ τοῦ κεδροῦ τῆς μάζης, καὶ τούτου ἐνεκάρη διτὶ τοσοῦτον καὶ μούρια. Η δευτέρα μούρια δι τοῦ λέπτη τοῦ Α' ἔχει χαρακτήρας τοῦ πράσιτου ἀπερακλάτους τοὺς τοῦ μιοῦ αὐτοῦ 'Ραμσῆ τοῦ Β'. Η μορφὴ τοῦ λέπτη εἶναι εὐγνής καὶ ώραία. Φανεταῖ δει, ἀπελευθερωτοῦ τοῦ μλαζίου. Τὸ πρόσωπον ἔχει ἐπιρρυμένον, πλευρᾶς τοῦ ὄφρου, κατοῖς δὲ τριάκοντα καὶ δύο αἰτίας πα-

